

Poštnina plačana v gotovini.

Cena številki 1 Dinar

Leto XXIV.

8. avgusta 1928.

Številka 8.

MARIJIN LIST

BREZMADEŽNA

Tisk tiskarne Panonije r. z. z o. z. v Murški Soboti, predstavnik Franc Vaksel.

Nevtepeno Poprijeta Devica Marija

Pobožen mesečen list.

Vrejšje ga z dovoljenjom cerkvene oblasti: Klekl Jožef, vp. pleb. v Črensovcih. Prekmurje. Izhaja vsaki mesec 8. na spomin petdesetletnice razglašenja verske istine od Marijinoga nevtepenoga poprijetja leta 1904. dec. 8., gda je te list, kak prvi pobožen slovenski list Slovencom Slovenske Krajine do rok dani.

Cena na leto: doma na skupni naslov 10 Din., na posameznoga 15 Din., v Austrijo i na Vogrsko 25 Din., v Ameriko z Novinami i kalendarom „Srca Jezušovoga“ vred štiri dolare. Naročniki so deležni sada več jezerih sv. meš i dobijo k listi vsi brezplačno kalendar Srca Jezušovoga. M. List z kalendarom Srca Jezušovoga je priloga Novin.

V VREDNIŠTVI M. LISTA V ČRENOVCIH se dobijo kupiti: 1. Življenje sv. Martina püšpeka za 1 Din 75 par; 2. Življenje sv. Jezušekove Trezike po 5 Din; 3. Molitvena knjiga „Hodi k oltarskomi Svestvi“ v polplatno vezana z rdečov obrezov 12 Din. i v celo platno vezana z zlatov obrezov 20 Din; 4. skrivnosti sv. rožnoga venca po 2 Din 50 par 15 falatov.

Dari.

Na sirotišnico „Dom sv. Frančiška“ v Črensovcih, so letos v dinarah darüvali sledeči: **50. črep so kupili:** Hirschl i Sinova, M. Sobota, 50, Janez Jonaš, M. Sobota, 20, Slana Marija, Ptuj, 10, Fanica Naglič, Ptuj, 10, Kovačić Alojzija, Ptuj, 5, Lovrenčić Ana, Ptuj, 5, Razlag Erna, Ptuj, 10, Kreditna zadruga za trgovino in obrt, M. Sobota, 100, Nemeč Janez, trg. z železom, M. Sobota, 20, Skupna obrtna zadruga, M. Sobota, 200, Horvat Josip, kapelan. Bjelovar, 50, nabrag Ritlop Martin, Širine pusta, Baranja, 189, darüvali so: Martin Ritlop, Črensovci, 20, Roza Ritlop, Črensovci, 10, Gustav Godina, Žižki, 40, Kata Godina, Žižki, 5, iz Širine: Adam Elter, 10, Milka Čašič, 5, Jüri Eman, 10, Franc Meler, 10, Imre Toth, 4, Sidi Dominikaš, 10, Nagy Andraš, 10, Janoš Menciger, 5, Adam Skeledjija 3, Marija Küzma, Beltinci, 6, Valentin Horvat, Sv. Jüri, 10, Štefan Hozjan, Črensovci, 20, Jožef Pal, Večeslavci, 20 Din; **51, 52, 53, 54. črep so kupili** Šolske sestre Golnik, nabrale 2630 Din; **55. in 56. črep so kupili** darovniki iz Črensovec, Cigan Verona in Čurič Roza sta nabrale 200, darüvali so sledeči: Ritlop Anton, 10, Halas Martin 10, Lütar Bara, 4, Kolenko Peter, 10, Rous Treza, 2, Kustec Treza, 5, Kustec Štefan, 4, Gabor Treza, 5, Hozjan Matilda, 1.50, Bohneč Štefan, 3, Gabor Martin, 4, Cigan Jožef, 50, Koštric, Marija, 5, N. N. 20, Čurič Ivan, 10, Wapatič Alojz, 10, Hozjan Kristina, 10, Salai Helena, 10, Rajtar Jožef, 10, Ritlop Janoš, 3, Horvat Janoš, 3, Kocet Ivan, 10.50, Plej Jožef i Čurič Vinci, nabrala 298 Din pri sledečih: Plej Kata, 25, Kustec Marija, 10, Horvat Marija, (Ütrüšova) 10, Žizek Marko, 10, Kovač Matjaš, 10, Ritlop Štefan, 5, Gabor Treza, 10, Törnar Treza, 10, Horvat Marija 5, Hozjan Regina, 5, Jerebic Štefan, 10, Skledar Bara, 4, Kovač Kata, 1, Halas Jožef, 10, Farkaš Kata, 3, Gabor Ivan, 3, Tompa Martin, 10, Lü-

tar Mihal, 5, Špicilin Janoš, 10, Nerad Ana, 2, Nerad Ivan 5, Ritlop Treza, 5, Salai Ivan, 100, Hozjan Matjaš, 20, Raj Uršula 10, Horvat Jožef i Koštric Matjaš nabrala 600 Din pri sledećih: Horvat Ana, 10, Horvat Marija, 5, Šernek Janoš, 5, Hozjan Bara, 5, Zelko Ivan, 3, Hozjan Jožef, 10, Hozjan Ana vdova, 10, Faršang Štefan, 10, Hozjan Martin, 2, Ritlop Ivan, 10, Törnár Marko, 10, Špicilin Aga, 4:50, Ritlop Janoš, 2, Špicilin Martin, 3, Žalig Martin, 10, Žalig Bara, 5, Salai Kristina, 5, Žalig Marija, 20, Žalig Pepa, 10, Žalig Treza, 15, Kozlar Martin, 2, Gabor Kata, 6, Hozjan Marija, 2:50, Salai Štefan, 10, Kolenko Jožef, 10, Horvat Marija, 5, Hajdinjak Marija, 5, Horvat Agota vdova, 10, Markoja Kata 4, Žižek Štefan, 10, Horvat Štefan 20, Salai Martin 10, Bagar Peter, 3, Kustec Verona, 2, Horvat Marija, 2, Horvat Štefan črevljár, 100, Gabor Štefan, 5, Ritos Peter, 10, Gajži Treza, 10, Horvat Štefan, 50, Bedernjak Ana, 10, Cigan Ivan, 50, Žagar Justina, 15, Ūtroša Mihal, 50, Ūtrúša Kata, 5, Žalig Kata 10, Žalig Janoš, 8, N. N. 21, Okrajna posojilnica, Ljutomer, 50, Koló Srbskih sester, Beograd, 200 Din;

57. črep so kúpili darovniki iz Trnja, nabrala Harvat Marko i Horvat Jožef, 425 Din, darivali so: Tratnjek Marija, 3, Horvat Ana, 20, Zver Jožef, 20, Zver Martin, 10, Horvat Ignac, 2, Dominko Jožef, 4, Horvat Štefan i žena, 50, Sobočan Jožef, 3, Hozjan Štefan, 2, Kolenko Ivan, 5, Horvat Marija, 2, Kozlar Jožef, 1, Kolarič Štefan, 10, Sarjaš Kata, 10, Hozjan Jožef, 20, Sarjaš Štefan, 2, gd. Maria Kamenšček učiteljica, 10, Ritlop Marija, 5, Bernjak Martin, 2, Hanc Štefan, 4, Žoldoš Ana, 2, Horvat Jožef, 10, Petek Ana, 2, Denša Peter, 2, Sobočan Štefan, 5, Gabor Janoš, 5, Hozjan Martin, 1, Horvat Jožef, 2, Hozjan Kata, 2, Jantel Ana, 4, Varasaneec Martin, 10, Horvat Janoš, 10, Denša Jožef, 10, Doma Štefan, 10, Vinčec Štefan, 4, Denša Jožef, 100, Raduha Jožef, 2, Cigan Marija, 10, Rengel Treza, 5, Horvat Marko, 10, N. N. 2, Dominko Verona, 20, Vinčec Jožef, 15, Stanko Martin i Sobočan Štefan z Trnja nabrala 154:50 Din od sledećih: Cvetko Ana, 4, Krampač Janoš, 10, Pozderek Štefan, 2, Tkalec Marija, 4, Hozjan Janoš, 1, Kočet Ana, 5, Nerad Marija, 3, Žalig Štefan, 4, Hozjan Ivan, 10, Kramar Ivan, 5, Sobočan Štefan, 5, Tkalec Marija, 10, Kočet Andraš, 2:50, Horvat Jožef, 5, Marošič Ivan, 1:50, Kolarič Treza, 2, Hozjan Štefan, 10, Horvat Štefan, 10, Stanko Martin, 10, Horvat Marija, 5, Kovač Bara, 10, Farkaš Ivan, 10, Prša Anton, 1:50, Hozjan Marija, 2, Cvetko Mariča, 1, Horvat Martin, 2, Hozjan Marija, 6, Hozjan Martin, 3, Sobočan Janoš, 5, Peterec Martin, 5, Tretjerredna skupščina Ponikva ob Juž. železnici nabralo Anton Kociper, župnik, 125 Din, **58. črep so kúpili** darovniki iz Žižki, nabrala Stanko Ivan i Cigan Matjaš 500:90 Din, darivali so: Stanko Marija, 25, Stanko Ivan, 5, Stanko Cecilija, 1, Stanko Marija, 1, Stanko Anton, 5, Jerebic Franc, 5, Prša Ivan, 10, Prša Marija, 10, Prša Vilmoš, 4, Prša Treza, 0:40, Sobočan Ivan, 10, Sobočan Marija, 2, Franc Orša, 10, Žerdin Jožef, 10, Škafar Treza, 4, Prša Kata, 10, Fratar Štefan, 4, Fratar Marija, 2, Cigan Matjaš, 20, Prša Jožef, 5, Stanko Jožef, 2:50, Stanko Ana, 5, Kralj Ana, 10, Kralj Martin, 10, Škafar Ana, 15, Škafar Bara, 10, Horvat Jožef, 2, Čurič Jožef, 10, Škafar Ivan, 10, Kolenko Štefan, 5, Horvat Anton, 100, Zelko Štefan, 10, Žalig Marija, 5, Lonec Kata, 5, Horvat Treza, 10, Ciglar Štefan, 10, Čurič Štefan, 10, Horvat Štefan, 20, Škerget Anton, 10, Kramar Martin, 5, Prša Kata, 5, Horvat Matjaš, 5, Koštric Treza, 10, Horvat Martin, 5, Tibaot Martin 10, Kavaš Ivan, 5, Vučko Ivan, 10, Bomblek Verona, 10, Recek Štefan, 20, Kramar Ana, 6, Ūtroša Treza, 2, Ladislava Pavel, š. upraviteljica, 5, Koštric Jožef

i Tibaoth Jožef, Žizki, nabrala 222 Din, darovali so: Farkaš Matjaš 10, Sobočan Ferenc, 10, Gruškovnjak Ivan, 10, Fotivec Ivan, 10, Bogdan Jožef, 10, Cuk Anton, 10, Krampač Martin, 2, Kramar Matjaš, 100, Ritlop Štefan, 10, Nemec Magda, 10, Žižek Marija, 10, Kuzma Matjaš, 10, Čuric Ana, 10, Haklin Martin, 10 Din. **59. črep so kupili** sledeči: Tovarna dežnikov d. d. Dol. Lendava, 200, Vera Kūhar, Vir pri Domžalah, 50, Krivec Terezija, Gornje Jarše, 30, Anton Šuster, Preserje, 30, Ftičar Kata i Gerič Ana, na Hotizi nabrale 351·80 Din, darovali so: Magyar Ivan, 20, Ftičar Štefan, 20, Kolman Martin, 5, Ftičar Imre, 5, Ftičar Marko, 5, Zver Janoš, 5, Balazič Ivan, 5, Farkaš Matjaš, 10, Hozjan Janoš, 3, Ritlop Janoš, 10, Lackovič Mihael, 5, Farkaš Marija, 10, Farkaš Jožef, 5, Farkaš Jožef, 2, Raj Kata, 4, Sobočan Jožef, 5, Kotnjek Ivan, 5, Kocet Marko, 4, Kralj Ana, 3, Lackovič Marija, 2, Sobočan Janoš, 4, Vuk Jožef, 5, Vuk Marija, 5, Zver Janoš 10, Horvat Verona, 2, Raj Marija, 2, Kotnjek Ana, 6, Kohek Marija, 4, Matjašec Kata, 6, Johan Šumenjak, 10, Marija Lebar, 2, Gerič Matjaš, 10, Farkaš Jožef, 2, Balazič Marija, 1, Ftičar Ivan, 5, Matajič Marija, 6, Krampač Kata, 10, Horvat Ivan, 5, Horvat Ivan, 5, Štefan Balazič, 10, Krampec Marko, 4, Matjaš Zenkovič, 5, Kustec Ivan, 10, Pūcko Ivan, 2, Zelko Marija, 4, Hozjan Ivan, 3, Agotha Zadavec, 5, Hozjan Matjaš, 3, Horvat Mihael, 10, Vražič Marija, 10, Farkaš Eliza, 20, Toplak Kata, 5, Krampač Janoš, 5, Marika Nemet, 2, Horvat Verona, 5, Matajič Marija, 4, Lackovič Štefan, 3, Farkaš Kata, 3, Kolman Martin, 10, Špilak Franc, 4, N. N. 3·80 Din. **60. črep so kupili** Čizmazija Ivan, mis. brat, Groblje, darüvao 650 Din. **61. i 62. črep so kupili** darovniki iz G. Bistrice, Jakšič Ivan i Horvat Štefan, nabrala 283·50 Din, darovali so: Vučko Magda, 5, Borovič Jūri, 10, Trninovec Treza, 2, Vučko Martin, 5, Vučko Martin, 4, Kolenko Franc, 10, Kolenko Martin, 5, Kelenc Janoš, 3, Finfonja Ignac, 3, Vučko Matjaš, 10, Kolenko Marija, 4, Herman Ivan, 3, Smodiš Martin, 5, Vučko Jožef, 4·50, Vučko Štefan, 4, Vučko Ivan, 3, Vučko Jožef, 3, Tratnjek Štefan, 10, Ūtroša Bara, 20, Jakšič Pavel, 10, Trajbar Treza, 2, Balazič Anton, 5, Kustec Jožef, Ritlop Jožef, 2, Lebar Treza, 10, Jakšič Matjaš, 20, Prša Štefan, 10, Vučko Kata, 4, Vučko Paveo, 2, Kustec Jožef, 2, Kelenc Ana, 5, Vučko Kata, 10, Frank Géza, 5, Hozjan Ivan, 10, Kustec Štefan, 4, Žižek Jožef, 10, Ritlop Martin, 2, Ūtroša Marija, 3, Hozjan Janoš, 5, Ritlop Ana, 2, Hozjan Kata, 5, Špiclin Ivan, 2, Bohnec Bara, 5, Jakšič Ivan, 10, Balazič Orša, 10, Lebar Martin 5.

* * *

Oča sirot povrni vsem darovnikom obilno. —

ODBOR.

Vsebina:

Nevtepenoj materi . . .	Stran 1	Večni posvet	Stran 9
Si Samaritanec	„ 2	Svetki meseca avgusta . . .	„ 11
Obljube Srca Jezušovoga . . .	„ 3	Življenjepis Cambon	
Drūštva i zveličanje	„ 4	Marije, laične sestre reda	
Od ‚Doma sv. Frančiška‘	„ 5	Marijinoga obiskovanja . . .	„ 10
Sedma stoletnica razglašenja sv. Frančiška za svetca	„ 7	Cerkveni glasi	„ 13

Nevtepenoj Materi.

O sveta Marija, deviška Bogorodica, naj čujem na svojoj smrtnoj vōri glas tvoj, glas radosti i zveličanja, pokaži mi svoj obraz, tvoj glas je najmre sladki i obraz tvoj je krasni. O sveta Marija, na mojoj smrtnoj vōri me zroči Ōči Bogi, Sinom božim me pomiri, sv. Dūhi Bogi me priporoči, da bom mogo praviti: Hvaljeno naj bo sveto, edinstveno Trojstvo, ki mi je skazalo svoje smilenje Amen. O sveta Marija, devic Devica. Mati boža i vseh, ki so v purgatoriumi, ki tē dūše z svojo navzočnostjov prevnogokrat tolažiš i je po božoj smilenosti vu večni počitek vodiš iz ognja trpljenja i vode mantranja: sprosi mi od tvojega ljūbljenoga Sina ponizno i potro srce, pros i za mene, da z dobrov i mernov dūšnov vestjov dokončam svoj žitek. O sveta Marija, mati bože milošče, naj najdem tebi smilenje pri Bogi, odpūščenje vseh svojih grehov na smrtno vōro. Sveta Marija, mati vseh jakosti, moli za mene, da vsikdar živem v božoj milošči i ednok srečno vmerjem. O sveta Marija, najčistejša Mati, za Bogom moje jedino vūparje, v štero se vūpam, ne zavrži me gospa mojega zve-

ličanja, naj se mi ne osmejavajo moji sovražniki, kda de zburkana moja dūša. O sveta Marija, Mati nevražena, zdaj i na smrtnoj vōri mi bodi vūpanje, gda mi minejo dnevi i leta vu bridkosti, gda me zapūstijo moči, gda mi potemnejo ōči, te mi pridi na pomoč. O sveta Marija, Mati nevtepena, naj dopuni punost tvoje milošče vse slabosti mojega žitka, zagovori me, gda se mi jezik več ne bo gibao i gda se v prah spremenijo moje kosti. O Marija, mati ljūbljena, pros i svojega Sina, ka gda de šteo, naj pozove mojo dūšo iz tela, ka de hvalila njegovo sveto ime i ka pun ljūbezni do Bogi i bližnjega legnem v grob, kak se spravi v svojem vremeni pšenična vlat. O sveta Marija, Mati krotō čūdna, ravnaj moje stopnje po želī tvojega ljūbljenoga Sina, da bom z dobrimi deli na telko obklajen, ka gda zapūstim svoj dom na smrtnoj vōri, me vzeme On v večno prebivališče.

(Prec. man.)

Si Samaritanec?

V evangelijski sv. Lukača 5 X. poglavji v vrstah od 30. do 37. nam ljubljeni Jezus razloži, kakša more biti naša ljubezen do bližnjega. Potnika so razbojniki napadnoli, oropali, ranili i na pol mrtvoga püstili na cesti ležati. Pride do toga nesrečnoga židovski pop a se ga ogne. Ne ponüdi njemu pomoči, nego püsti ga v nevoli z otrdjenim, okamenelim srcem. Ravnotak napravi nižji služabnik židovske cerkve, levit. Tisti, ki so včili ljudstvo, da bližnjega tak more ljubiti, kak sebe, so prvi bili, ki so to zapoved prelomili. A ljubljeni Jezus zato ne pravi, ka so vsi židovski popi i levitja takši. Ne. On nikaj ne pravi, ar kak vse znajoči Bog vidi, da jezéri pa jezéri dühovnicje i levitje verno držijo njegove zapovedi. Po ednom vseh ne sodi, nego zavolo vseh ešče te grešne zagovori, je ne kaštiga, nego samo opomina, da se njim smilüje! Guči od ljubezni do bližnjega i z djanjom pokaže, da ljubezen ne sodi, nego „vse potrpi i podnese“ (I. Kor. XIII. 7).

Pride pa Samaritanec tüdi do toga ponesrečenoga potnika. Samaritanec se zove, ar je bio iz pokrajive Samarija. Te Samarijanec ali Samaritanec — Samaritanuš se *smilüje* nad tem nesrečnim svojim bližnjim. Tak pravi Jezus: „v srce se njemu je smilo.“ Smilenost pa srce odpre na dobra dela. Tak je napravilo i toga Samaritanca srce. Pristopo je k ranjenci, obvezao njemu je rane, vlejšao je v nje vrastvo: vino i olje, oprao je rane i namazao, da prle zacelijo i potem ga je posado na svoje živinče i ga odpelao v zavetišče i toga gospodara plačao, naj skrb nosi na ranjenca i njemu obečao, ka će već potroši na njega kak njemu je penez dao, gda nazaj pride, njemu te dug povrne. — I Jezus je odgovoro, po toj pripovedanoj priliki, ka je *tisti ljübo svojega ranjenoga bližnjega, ki se je smilüvao nad njim.*

S tem je povedao, da je ljubezen smilenje. Ne je guč od ljubezni — ljubezen do bližnjega, ne suze, ne hvala, ne krasni govori, ne igre, ne predstave, ne slavnosti, ne prireditve, ne izobraženost, ne slava i dika, ne zmaga — *ljubezen do bližnjega je smilenost.* Militi, smiliti, smilüvati se nam more bližnji kak Samaritanca ranjenec, to je prava ljubezen do bližnjega. Ki te ljubezni nema, nema prava, da guči, ka je kaj privoščo svojemu bližnjemu. Vse ka njemu je dao brez smilenja, če se šče tak blišči, je samo prazna slama, je samo lastna hvala, štera bože plače zaslužiti ne more.

Jula 19. obhaja sv. Maticerkev god sv. Vincencija Pavelškoga, ustanovitelja Lazaristov, Te sveti mož nam pokaže, kak se ljübi bližnji. Njegovo srce je zmerom bilo odprto na dobra dela do bližnjega, ar je puno bilo smilenosti do njega. Kak pastirček je delio svojo skorjico krüha z siromaki. — Kak dühovnik trpo robstvo, da reši düše, štere so odpadnole od vere. Kak plebanuš je bio smileni oča dühovni i oča sirot. Kak paziteo ladj je smilenje delio obsojenim na ladji. Svoj red je nastavo samo zato, da *siromakom* glasi evangelium, vse je včino, da bodo dühovniki puni Kristušove ljubezni do bližnjega; svaje i njevke je odpravo; *ne je bilo nesreče i nevole, v šteroj ne bi pomagao;* kršćenike je reševao iz türskoga jarma, deco od nesmiljenih mater zavrženo je pobirao i odgajao: zapuščeno mladino je včio; deklice je rešavao iz nevarnosti nečistosti; ženske, ki so zablodile, je na pravo pot spravo; nüne je vodo na poti popolnosti; obsojence, potnike, betežnike, delanezmožne obrtnike, v pameti zblojene i

nešteto vnožino kodišov je spravo pod streho i skrbo za vse. Od glada, bojne, pomora opustošene kraje je popravo. I naj do konca sveta ostane odprto njegovo srce do svojega bližnjega, nastavo je družbo usmiljenk, štere kak smileni samaritanec skrbijo po celom sveti za sirote i betežnike, pa družbo misijonarov, ki je v tom deli pomagajo i ki smilenje delijo dušam. I kak on, tak i njegova deca delajo vse to samo za božjo plačo.

„Dom sv. Frančiška“ bo postavila samo ljubezen Samaritanca, ki je na smilenost odpirala srce sv. Vincencija. Pitaj se: Si *Samaritanec*?

Obljube Srca Jezušovoga.

VIII.

„Goreče duše bodo dospete do velike popolnosti“. To je obljúbilo osmič presveto Srce Jezušovo. Vsi smo dužni popolni biti, za vse nas se glasi božja reč: „To je boža vola, vaše posvečenje“. (I. Tes. IV.—3).

„Ki je sveti, naj svetejši bo, ki je pravičen, naj pravičnejši bo.“ (Skr. raz. XXII.—II.).

Vsi smo dužni biti tak popolni, ka smo brez smrtnoga greha i vsi smo dužni dobra dela gorpokazati. Ta popolnost, ta svetost, ta pravičnost je dužnost vsakoga krščenika. Toga ki nema, ne more v nebo priti. V nebo se samo svetost pústi. A dober Jezuš je naznana, ka v njegovoj hiši je dosta prebivališč: *V hiši mojega oče je dosta prebivališč* (Jan. XIV—7). Ne so vsa ednaka, kak ne so vse hiše ednake vu vesi i varoši, nego je edna lepša od ove. Ravnotak je v nebi. Edno prebivališče je lepše od ovoga. Ali dokeč je razlika na zemlji samo v zemeljskoj meri, to je vsaka ma kraj i konec, v nebi je razlika neskončna, ar je tam plača neskončna.

Priti samo edno stopnjo više v popolnosti ne pomeni zašto v nebi, kak na zemlji, edno stubo višišo hišo meti, nego v nebi to pomeni *brez konca i kraja meti več*, kak ma drugi, ki je menjšo popolnost dosešno. Jezušovo Srce pa ne obečava svojim častilcom samo edno stubo višišo popolnost, obečava *veliko popolnost*. To teliko pomeni, ka de plača častilcom Jezušovega Srca v nebi ne ednok brez konca i kraja nego v *velkoj meri*, dostakrat takša.

Ki goreče časti Srce Jezušovo i si zato prizadeva predvsem zato, da se ravna ne po svojoj, nego po volji Jezušovega Srca, tisti ne samo, ka de hitro rešen smrtnih grehov, nego ešče malih prostovoljnih se naglo znebi i nepopolnosti se bodo lüščile z njegove düše den za dnevom, kak se lüšči stena od vremena. O kakši mir čütijo takše düše, kakše zadovoljstvo, kakšo blaženost. Prišle so s tem, ka se ravnajo po želi Jezušovega Srca v en ograd, v šterom je samo roža i drevje puno sada i šteri sega iz zemlje v nebo. — O presveto Srce Jezušovo, vu vsem bodi tvoja sveta vola! —

Društva i zveličanje.

XII.

9. Ugovor: „Ar či ne bi bile potrebne bratovščine ali redi, bi pravo namestnik Kristušov, rimski papa: to je vse nepotrebno; nego pravo je: potrebno je. Zato je odobro i obogato z odpüstkü.“ Ugovor z zraka govori. Mogo bi navajati šteri papa, kda, v šterom pismi, v šterom svojem govori ex cathedra, to je v slovesnom govori, kda se razglava verska istina, je razglaso, da so bratovščine potrebne čeravno samo obhodno za zveličanje? A toga ugovor ne more včiniti. Kristušovi namestniki so bratovščine samo priporačali, kak dobre pripomočke k zveličanji, nikdar pa ne zapovedavali. Oni so zapovedavali za vervati samo Kristušov navuk. Te pa od bratovščin nema nikdi nikše zapovedi. Ne more zato biti „nepobitna resnica“ da so bratovščine dosta düš rešile pekla, kak ugovor trdi, nego nepobitna istina je, ka je ta trditev krivoverska. Pekla nas reši stan v milošči posvečüjüčo, šteroga pa ne delijo nikdar bratovčine, nego jedino svestva. To je krščanski navuk. Bratovčina pomaga koga, ka sprejema svestva, si spravlja i povekšava posvečüjüčo miloščo, a sama to ne more deliti.

9. Ugovor. „Zato kak piše pisec, ka so društva k zveličanji nepotrebna, je ne pravo pisanje, mogo bi napisati, ka so potrebna. Nego ne neobhodno potrebna . . . Sv. Frančišek i Klara nesta bila v družbi, nego v pravom redi . . . Družbo, bratovščino lejko cerkev odpove, od cerkve potrjeni red pa nikdar . . . In Klara nikdar ne bi dosegnola tak visoko popolnost, če ne bi bila v red sv. Frančiška“.

Prvi del toga ugovora smo že večkrat uvrgli i ugotovili, da vsebüje krivo vero. Ne bomo ga zato znova razpravljali. Odgovorimo na drügi i tretji del samo. V drügom deli trdi, ka mi nikdar nesmo tajili, najmre da sta sv. Frančišek i sv. Klara bila redovnik i redovnica. Mi toga nesmo tajili. Mi dobro znamo, da je red z obljbami več, kak navadna bratovčina. Ali kriva je pa ta trditev ugovora, ka cerkev nema prava razdreti cerkvene rede. To je krivi, protiverski navuk. Cerkev dovolüje rede i je tüdi briše kak šče. Redovje neso boža, nego cerkvena nastava, zato pa cerkev sama ravna z njimi, kak šče. Pisec ugovara vendar mora znati, da se redi brišejo i tüdi vömirajo. Jezuitje so dugo bili zbrisani, Pavlinci so v našoj i sosednih državaj popolnoma izumrli itd., itd. Pa gda je cerkev Jezuite zbrisala, je mogoče kaj proti veri delali? Ne ravno tak, kak ne je verske resnice glasila, kda je Jezuitski red nazaj postavila. Cerkveni redovje slonijo na Kristušovih tanáčaj, ne pa zapovedaj. Naj ugovornik pogledne v katekizmušü Kristušove tanače, pa de razmo namen redovnih družb, šteri je: *spopolniti*

se. Red vlehkoti dūši pot do popolnosti. Red sv. Frančiška je vlehkoto pot do popolnosti sv. Klari. To je istina. Ali trditi, da brez toga reda ne bi mogla dosegnoti tiste popolnosti, kak jo je, ne smemo trditi. Lahko bi jo, ali samo z vekšimi trūdami. Red jo je varvao stoterih skūšnjav in njej nūdio stotero pripomočkov, zato je z lehkotov dosegnola popolnost za štere dosego bi se zvūn reda bole mogla boriti. Zato se pa priporočajo redi i družbe vsem, ki ščejo popolnost dosegnoti. *Preporočajo, ne pa zapovedavajo*, ar kak nam kaže zapisnik svetnikov, štemo med temi i mantrnike, i device i spoznavalce ki so med svetom, ne pa v redi živel, pa li dosegnoli tišto, pa večkrat še vekšo svetost, kak vnogi vu redi. Ka v zvezi s tem ugovorom, na šteroga tretji i zadnji deo smo s temi rečmi dali odgovor, pravim, ka v zvezi s tem ugovorom trdi toga pisec, ka je prle ne trbelo vervati Marijino brezgrešno poprijetje, se grobo moti. Vse ka je Kristuš včio i sveta Maticerkev predlagala, se je moglo vsikdar vervati i zato tūdi Marijino nevtepeno poprijetje. Cela cerkev je vervalva i mogla vervati reči bože „Milošče si puna“. I gda je to vervalva, je vervalva i Marijino nevtepeno poprijetje. Sveta Maticerkev gda je razglasila versko istino od Marijinoga nevtepenoga poprijetja pred 74 leti, ne je *novi nauk* razglasila, nego proti zmotnjavam zdajšnjega časa izjavila, ka je *cerkev to vsikdar vervalva* i je zapovedala vsem, da to posebi vsi tūdi morejo vervati, če se ščejo zveličati. Cerkev je svoj stari navuk samo razglasila i zapovedala, ne pa novoga vpelali. Ka je Marija z telom i dūšov v nebo vzeta, ne je verska istina razločno. Ali ne verjemo mogoče mi to vsi z Cerkevjev, kda ž njov svetimo te god na Velko mešo? I če se včakamo, ka Cerkev gda to slovesno razglasi, bo mogoče novi nauk glasila? Nikdar ne. Ona bo samo svoj stari navuk zapovedala za vervanje vsakomi, šteroga je po sv. Dūhi vsikdar vervalva i šteroga smo vsi vervali ž njov vred na Velko mešo. Zato pa če kaj pišemo, dobro premišljeno pišimo, ka istini ne bomo škodili. (Dale).

Od „Doma sv. Frančiška.“

Odbor za zidanje sirotišnice „Doma sv Frančiška v Črensovcih, naznanja sledeče: Po sklepi seje širšega odbora od 13. maja t. l.

1. Prosimo za sirote v božem imeni, ne da bi koga silili, ali šteli škoditi domačim namenom, kakše ma štara fara ali občina. Naj vsaki v prvoj vrsti podpira domače namene i potreboče i poleg teh naj da kakšo drobtinico tūdi Jezuši za njegove sirote.

2. Nabirali bomo zvūn letos ešče tri leta to je do 31. dec. l. 1931. i to redno tri krat na leto okoli goda:

- a) Srca Jezušovoga,
- b) sv. Ferenca (Frančiška) i
- c) Božiča.

Zvūnredno pa sprimemo vsaki den dar, gda nam ga što pokloni pri kakših posebnih veselih prilikah, kak je

gostüvanje, god, krstitje, odaja, dobljenje peněz iz Amerike itd. Dovoljenje za nabiranje v celoj državi do 31. decembra l. 1931. je dano od ministerstva notrašnjih zadev l. 1928. jun. 27. pod br. 28.976.

3. Ki darüje sto dinarov ali više, dobi edno diplomo.

4. Ki darüje en kamen ali črep, to je 650 Din. ali 12 dolarov, se skleše njegovo ime z zlatimi literami v marmornato tablo v „Domi sv. Frančiška“.

5. Za vse žive i pokojne darovnike i njihove domače se slüži brezplačno vsaki tjedem edna sveta meša.

6. Oprosijo se vsi gospodje plebanošje v Slov. Krajin, da nabiranje z predganice oznanijo i priporočijo.

7. Oprosijo se vsi naročniki i širitelje M. Lista, da bodo pomagajče nabiranja za sirote na te način, da pobüdjavajo vsakoga do koga li pridejo, naj darüje za dom sirot.

8. Oprosijo se vsi naši smileni ljudje, naj pišejo svojim domačim, štere majo v dobrom slüži v Ameriki, Canadi, Australiji i. t. d. i je oprosijo, ka küpijo sami ali sküпно z drugimi en kamen ali črep.

9. Oprosijo se vsi naši ljudje, ki majo koga v Sloveniji ali na Horvačkom, ali gde indri v našoj državi, naj njemi pošlejo naš naslov i naj ga oprosijo, naj nam naznani, ka bode pobirao na dom. Naš naslov je: Obor za „Dom sv. Frančiška“ v Črensovcih, Prekmurje.

10. Prosimo za občine, v šterih se senje vrši, par ljudi, ki bi za časa senja pobirali. Naj se javijo dobre düše, štere bi te trüd na sebe vzele i mi njim pošljemo potem pooblastilo, ka smejo pobirati, ka je žandarje gorne stavijo.

Ka je „kamen“ sirotišnice „Dom sv. Frančiška“? „Kamen“ sirotišnice „Dom sv. Frančiška“ je dar, z šterim se hiša lahko gorizozida. Cena ednoga „kamla“ je 12 dolarov ali 650 Dinarov. Potrebüjemo pa 800 „kamlov“. Te „kamle“ prosimo od naših ljudi i vseh dobrotnikov, ki zvin mej naše države dobro slüžijo v Canadi, Ameriki, Australiji itd.

Ka je „črep“ sirotišnice „Dom Frančiška“? „Črep“ sirotišnice „Dom sv. Frančiška“ je dar, z šterim se spravi pohišstvo v sirotišnico i se zasigura njeno vzdržavanje. Cena ednoga „črepa“ je 650 Dinarov ali 12 dolarov. Potrebüjemo pa 800 „črepov“. Te „črepe“ prosimo od naših ljudi i vseh dobrotnikov,

ki prebivajo v kraljevini Srbov, Hrvatov in Slovincov, predvsem pa od prebivalcev Slovenske Krajine.

Keliko novih kamlov smo dobili? — Pet. Mamo jih tak zdaj 53. — Potrebujemo jih ešče 747.

Prvo pobiranje se je vršilo h godi Srca Jezušovoga. Pobirale i nam dare doposlale so sledeče občine: Črensovci, Trnje, Žižki, Hotiza, Kapca, Kot, G. Bistrica. Od drugih občin ešče nismo dobili poročila. Samoobsebi se razmi, ka od tistih občin, gde je toča teliko kvara napravila, nikaj ne čakamo, njim ešče mi pomagamo, ka smo mogoči. Od vseh drugih občin v Slov. Krajini pa čakamo po zadovolitvi domačih potreboč pomoč za sirote.

Delavci za sirote. Ritlop Anton je nabral med delavci v Belji za naš dom 198 Din.

Betežniki za sirote. Šolske sestre so nabrale med betežniki na Golniki za naš dom 2630 Din.

Naši rojaki se zanimajo za naše sirote. Preč. g. Čontala Matjaš, misijonar v Grobljah so nabrali 760 Din za dom.

Lepo pismo Amerikancov. „Že v začetki, ka se je začelo glasiti od postavitve sirotišnice v Črensovcih (Dom sv. Frančiška), smo sklenoli, da bomo darovali v te namen mi vsi kak edna družina, naj moremo pomagati tomi prezvišenomi cili. Dneva 18. maja 1928. smo poslali 36 dolarov vsaki po 12 dolarov, v vaših penezaj 2000 dinarov: Matjaš Grůškovnjak i žena, Rozalia Grůškovnjak, Štefan Grůškovnjak“.

Beogradske gospe za naše sirote. „Kolo srpskih sestara“ je 200 Din poklonilo našim sirotam.

Dolnja Lendava i Sobota mata srce za sirote, pošiljata dare za nje, predvsem trgovski i obrtniški krogi. A Lendava močno prekaša Soboto.

Tretjeredniki kažejo bratsko ljubezen. Preč. g. Anton Kociper, pleb. iz Ponikve, Štajarsko, so med svojimi tretjeredniki 125 Din nabrali na naš dom.

Vsi dari so objavljeni na tabljaj M. Lista. Tam je prečtimo i se navdůšujmo pa dajmo dobromi Bogi, Oči sirot hvalo, globoko hvalo, ka skrbi za svoje sirote.

Sedma stoletnica razglašnja sv. Frančiška za svetca.

Gregor XI. rim. papa so poznali sveto življenje Frančiškovo. Pa naj pred celim svetom posvedoči, da se neščejo ravnati po

svojoj sodbi, nego po sodbi božoj, so naročili kardinalom, ka preiščejo čüde, štere je dober Bog včino pa prošnjo sv. Ferenca. Po njegovej smrti so ti dognali, ka se je zgodilo *štirideset čüd.* Zato so pravili sv. oči: Vse te čüde so popolnoma dognane. Če razglasiš sv. Frančiška za svetnika, smo gotovi, da nesi se zmoto“. Papa so določili 16. julij za te srečen den, da se med svetce spiše Frančišek, njihov najvernejši i najboši prijateo. Leta 1228. jula 16. to je poltretji mesec menje kak dve leti po blaženoj smrti sv. Frančiška so v Asisi v cerkvi sv. Jürja na grobi sv. Frančiška toga svetcom prišteli.

To razglašenje se je etak godilo. Po gorečih molitvah sv. Oča predgajo od jakosti sv. Ferenca i z jočom dokončajo svoj govor. Po predgi prečte kardinal Konti čüde, štere je Bog včino na prošnjo sv. Ferenca. Med tem čtenjom se puni zahvalnoga veselja oglašajo tisti, nad šterimi so se čüde godile. Zatem se zdigne kardinal Kapoči, ki je poznao i poštüvaø Frančiškove jakosti i i prosi sv. Očo, naj razglasijo sv. Ferenca za svetnika, koga je Bog v nebesah postavo za svetca. Sveti Oča nato proti nebi podignejo oči i glasno pa slovesno spregovorijo: „Za hvalo i slavo vsemogočega Boga, Oče, Sina i sv. Düha, slavne Dev. Marije i bl. apoštolov Petra i Pavla, i na čast sv. rimskoj Cerkvi ščemo po nasveti naših bratov i drüghih prelatov počastiti na zemlji preblaženoga Očo Frančiška, šteroga je Bog že počastio v nebesaj i določimo, naj se zapiše v zapisnik svetih; njegov svetek naj se obhaja na den obletnice smrti.“ Kardinali so potem spopevali zahvalno pesem, sv. Oča so pa pokleknoli k Frančiškovomi grobi, ga küšnoli i tü dugo molili.

Kak bomo mi to sedemstoletnico obhajali? Opravimo edno devetdnevnicu na čast sv. Frančiški, v šteroj se tüdi prečistimo i to darüjemo v te namen, ka se na njegovo priprošnjo spopolni naša düša i dosegne tisto svetost, kak to žele presveto Srce Jezušovo.

Večni posvet.

Ostani veren Zveličiteli!

Ljudska roka je prinesla večno svetilko v neposredno bližino oltara... Jezušova prikupljivost jo tam črstvo drži. Njena naloga je, da zabavlja božanskoga Zveličita, i dokeč On stanuje v tabernakli, ona se ne bo od tam oddaljila.

Rahajajo li vöni burje i nevihte, gonijo se li žmetni, sunce pokriva-joči oblaki... tihi plamenček večnoga posveta migla brezbrizno dale. On tü ostane, kak v pobožnosti pogljoblena düša, kak düša prevzeta s svetim ponosom. Nikaj ga nemore zmešati, niti psüvanje brezbožnikov, niti pobožne molitvi i pesmi pobožnoga ljudstva... So-li okoli njega pobožni verniki, ali pa visi samotan kak na straži v nočnoj tišini... on ne spreminjavle nikaj v svojem življenji... on je vsihdar tü... vsikdar vednako mli... vsikdar vednako lepi! Pride potnik v njegovo cerkev... pregledavle umetniško delo cerkvene notrašnjosti, ki jo je navdehnola pobožna vera... a za večni posvet bo komaj meo samo eden leteči pogled. Je-li za svetskoga človeka kaj nezanimivejšega, kak je plamenček večnoga posveta?

A vendar za pravoga vernika nega nikaj milejšega v hiši božjoj kak je te sveti posvet skromne Jezušove straže.

Večna svetilka i düša so v ednakom odnošaji, kak slika i istinitost. Düša, štera žive za Euharistijo, drži za svojo najvekšo čast, da svojo službo opravlja verno, da je bar v dühi i v srei pri Jezushi, da tü straži i vsikdar ostane na svojem mestil! Se zna, ljudje jo nevidijo vsikdar, ali angelje jo z nebes s čüdivanjom gledajo.

Eden deo dneva, pa šče i noči porabi ona v bližini svojega Zveličitela... Čüj, ona moli i prosil! Njeni glas je kak potresna pesem, iz štere izbira kitice, zdaj kak kitico požalüvanja, zdaj vüpanje, zdaj kak lübezen. Deca toga sveta poslušküjejo to harmonijo v hiži božjoj... ogledavlejo na levo, na desno... kak da ščejo najti harfo, iz štere strün odmevajo te melodije... S pod globokim vplivom nečega, kaj njim ostane nerazjasnjeno, odidejo popolno genjena i potrna.

Kaj je to bilo? . . . Kaj se je dogodilo? Skrivnostna svetloba večnoga posveta je vrgla za minuto svoj sijajni trakec v kmico lehkoverne, mogoče že odpadnole duše.

Ti samoti posvečeni človek, ki si si izbral vöre skrajne zanemarjenosti Jezušove, ti vrvaš prednost, da pred Njim (Jezušom) zastopaš lübezen i klanjanje celoga naroda . . . povej mi vendar, što si ti? Na zemli te ničče ne pozdravla s sladkim imenom „prijatelj“ . . . siromaška tvoja obleka je napravila okoli tebe veliko praznino. Siromaško tvoje izmučeno srce zna mogoče šče samo dve poti: na pokopališče i v cerkev . . . Samo na dve stvari si se navado: da objokavaš svoje drage pokojnike i da lübiš Jezusa! Samo tü ščeš prelevati svoje skuze, gde znaš da se jim ničče nebo norčüvao, da jih nebo zaničavao . . . Samo tü ščeš pokazati svojo lübezen, kde ti bo ta povrnjena z božanskov lübeznijov.

Povej od česa gučiš s svojim Zveličitelom v tihü vöraj? Štera čüstva napunjavlejo tvojo dušo te, kda klečiš kak kamena podoba z vküp sklenjenimi rokami i proti presvetomi Oltarskomi Svestvi povzdignjenimi očmi. Odked sijaj tvojega lica? Spevle-li tvoja duša pesem krščanskoga zavüpanja, gučiš-li Jezusi od svojih žmetnih preizkušenj? . . . Poslušáš-li mogoče glas šteroga angela, ali mogoče glas samoga Boga? . . . Ti srečno stvorenje, ki niti ne slutiš od nevihte strasti, ki mučijo nevolno ljudsko srce . . . da, ti živiš v čistom zraki božem, ki pozna samo edno strast: lübezen do Euharistije, štera oplemenitüje i preobražüje ljudsko srce. Drügo ti ne razmiš. Če svet proba, da te razveseli s praznim prilizavanjem, tebi je to boleče. Ti si srečen, ti si veseo i te, kda te ščejo poniziti i s preganjanjom mučiti.

Srečno i blaženo stvorenje! Ostani vsikdar verno i blüzi svojega Zveličitela po načini večnoga posveta. Ostani Njemi do smrti valana straža. Naj svet ne sluti niti od čiste sreče tvoje duše, niti od posebne lübezni bože do tebe . . . naj tüdi ne sluti, kelikokrat je njemi Bog odpüsto njevogve zablodbe i spake ravno po tvojih molitvaj. Naj ti te svet nikaj drügo ne privošči, kak da te pozablja i da te do zapuščenja i pregledanja ponižava . . . kaj se to tebe tiče? Svet naj bo svet! Tvoja slava, tvoja krona, tvoja tiha sreča bo ostala čista, nepoškodüvana, dokeč-koli se ne oddalji s svojega častnoga mesta.

Je dosta ljudü, ki nemajo pojma, kak veliki je lahko plamen božanske lübezni, ki se vzdigavle k nebi, kak tüdi ne slutijo obilnosti, ki se v vednakoj meri izlevle iz nebes na zemlo. Za takše ljudü je duša, ki ostane stalno pri Jezusi, štera se more od Njega odtrgnoti, velika vganka.

Ti jo vidiš gostokrat klečati pred presv. Oltarskim Svestvom, vso poglobleno v molitev. Tü ti moli za nepoznane potrebe stranskih ljudü . . . Te zastopa-li ona tü vso krščanstvo? . . . Neje-li ona tü moč, ki najmočnejše vpliva na božansko Srce? O keliko blagoslova izazové tü na zemlo! Keliko nesreč bo odstranjeno po njenom zagovori . . . odstranjeno mogoče ravno od tebe, ti, dete sveta, ki se njoj mogoče norčariš! Zato, če svet ne bi bio tak slepi znao bi te, živi posvet, ki kleči pred Svestvom lübezni, tak ceniti, kak to on zaslužüje. Ne bi jo nikdar spregledavao . . . nikdar žigosao s pečatom skažljivosti, kak da se samo tak od zvüna dela za po-božno . . . nego bi to dušo poštüvao, kak svojo najvekšo dobročinitelico

i bi jo s zahvalnostjov obsipavao. A hladni i ravnodušni katoličanci kak bi se zbrali okoli nje, da skupno ž njov sestavijo venec pobožnih molilcov.

O krščenik, ki i nehoteč trepečeš, kda samo pomisliš na oštro božo pravico. Ti trepečeš pred kaštigami božanske srditosti, štero brezštevlni grešniki dnevno izazavlejo . . . Pri najmenšem oblacki čuješ že boben psüvanja . . . A zakaj bi trepetao? . . . Hajdi z menov! . . . Vstopi z menov v cerkev i gledaj: gori-li šče tü večni posvet? Kleči-li tü i moli šče bar edna bogaboječa düša? . . .

Da? . . . Potem bojdi miren! Dokeč na zemlji gledaš to sliko, se smeš vsikdar vüpati i meti s punim pravom v srci neomahlivo zavüpanje!
Iz knjižice „Vječno svijetlo“ — poslovenio: BOGOSLAV.

Svetki meseca avgusta.

Kak je narava puna te mesec i z cvetjom i z sadom, tak tüdi ograd Materecerkve s preobilnim cvetjom svetniške nedužnosti i s prebogatim sadom njihovih dobrih del.

Aug. 1. Verige sv. Petra obhajamo, tiste častne verige, iz šterih diši prijetna ljübezen do Jezusa, z šterov je njegov veliki apoštol te verige noso. Ljübezen diši iz teh verig i moč žari na njih, moč, štera odganja hüde dühe od nas i nam priganja angele bože. Lanček na vöri k tem verigam spodoben so nekdaž vnogi nosili. Kak lepa pobožnost je bila to. Zakaj je vmrla? Izobraževalna društva, bratovščine poživite jo.

Aug. 2. Velikoga Marijinoga častilca, sv. Alphonsa ligourijanskoga den. Celi svet so preplavile knige, ki jih je spisao nebeskoj Materi na čast i v šterih razširja našemi detečemi srci tak sladki nauk: Vse milosti, ka jih Bog pošilja do konca sveta na svet za zveličanje naših düš, ji pošilja skoz maternih rok njenoga božega Sina, ki je pa tüdi naša mati.

Aug. 3. Telo sv. Števana, prvoga mantrnika je najšla cerkev. Prvi, ki je šo v smrt za Jezusa, prvi, ki je svojim morilcom, kak on odpüsto med vmiranjom, prvi, ki je pokazao, kak srečna je smrt Kristušovoga vojaka. Kristuša je vido najmre na božoj desnici stati, gda je morilno kamenje v njega letelo, — stati ga je vido, ar njemi je pomagao boj srečno dokončati. Židovje so v skrito grabo vrgli, v globoko skrito grabo telo sv. Števana i jo z kamenjom zasipali, — ali bože oko vidi se neda vkaniti. Dober Bog je nazvesto, kde počivajo sveti ostanki njegovoga vernoga vojaka i cerkev je je z velikov slovesnostjov odkopala i na oltar položila.

Aug. 4. Ustanoviteo reda dominikanskoga, sv. Dominik se sveti te den. Te red se zove tüdi red predgarov, ar so njegove kotrige posebno s svetimi predgami širile vero i pobüdjavale grešnike na pokoro. On je tisti veliki mož, po kom nam je Dev. Marija dala sv. čislo ali rožnivenec.

Aug. 6. Obhajamo preobraženje Gospodovo na Gori Tabor. Njegov obleč je postao beli kak sneg, lice pa svetlo kak sunce i trije vučeniki, kda so to lepoto vidili, so občütili takšo blaženost, ka so šteli vsikdar samo to diko Gospodovo gledati i drüge žele neso znali. Pa ta dika je bila samo senca tiste, štero Jezuš vživa v nebi. Kakša radost nas čaka zato tam gor, če bomo tü doli na zemlji šli z Jezušom iz Tabora na Kalvarijo, če bomo mirno trpeli za njega.

Aug. 10. Sv. Lovrenca što ne pozna? L. Štefan je bio diakon v Jeruzalemi, sv. Lovrenc pa v Rimi. Oba nosita edno cerkveno čast i oba živeta eden žitek i mata edno smrt: živeta i merjeta za Jezusa. V krasnoj cerkvi oba skupno počivata v Rimi. Oba mladenca, oba čistiva, oba delita dare sirotam, oba njim dvorita, oba glasita Jezusa i oba vmerjeta za njega. Kakšiva dva posvečnjaka vužganiva za Tebe, draga mladina.

Aug. 15. Velka meša. Marijino v nebo vzetje. Vmrla je, naj nam da zgled i nudi pomoč, ka tudi mi želemo vumreti i k Jezusi priti. Jezus je prišo po njo, po dušo obrvim, zatem po telo na tretji den po smrti. Cela neba njoj je proti prišla, vodo jo je Jezus, njeni boži Sin. Plačati njoj je šteo vse trüde, štere je mela na zemlji za njega, zato jo je pelao k Oči i Sv. Dühi i presveto Trojstvo jo je kronalo za kraljico nebe i zemlje. Oblast je dobila nad nebov i zemljov ta najsmilenejša i dobrotivnejša mati, da vsem lahko vu vsemu pomaga, ki se z vüpanjom obračajo na njo.

Aug. 16. God sv. Joachima, oče preblažene Dev. Marije. Zgled vsem očom na zemlji, kak naj odgajajo svoje deco, pomoč vsem očom pri dobrom vzgajanji svoje dece.

Aug. 23. Sv. Brtalan apoštol. Vero Jezusovo je glaso, trpo i vmro za njo. Zato se je pa tak močno širila. Vere ne širijo zabave, nego molitev i trpljenje.

Aug. 25. Sv. Ludovik, krao, tretjerednik. V kraljevskoj časti ne se je bojao postati tretjerednik i tretjega reda dužnosti, te še teške dužnosti verno spunjavati. Mi v kmetškom stani pa ne bi vüпали tretjeredniki: postati i tretjega reda zdaj lehke dužnosti verno spoznjavati?

Življenjepiš Chambon Marije Marte, laične sestre reda Marijinoga obiskavanja*

Rojena je 24. maja 1844. leta, v Croix-Ronge, poleg Chambery-ja od prostih pobožnih kmečkih starišov. Krščena je isti den v farnoj cerkvi sv. Petra v Lemenci. Naš mili Odküpitelj je že v ranoj mladosti blagovolo odebrati to deklico, da bi se njoj nazvesto. Frančiška je komaj bila 9 let stara, kda jo je tetica sebov vzela na Velki petek v cerkev, ka bi počastila križ Gospodoy, i te se njoj je prikazao Kristuš, pokrit z ranami, krvavi kak nekda na Kalvariji. „O v kakšem stani je bio . . !“ pripomnila je sledkar.

To je bilo prvo nazveščenje Zveličitelovoga trpljenja, štero bo tak veliko vlogo igralo v njenom celom življenji. Kak se vidi, jo je v zori njenoga življenja odliküvalo posebno detece Jezus s svojimi obiski. Na den njenoga prvoga sv. obhajila je na vidni način prišeo k njej in od tej mao do svoje smrti je dete Jezusa pri vsakom obhajili vidila v sv. hoštiji. V gingavoj mladosti njoj je bio neločliv tovariš. Sprevajao jo je na polsko delo; med potjov se je razgovarjao

ž njov i jo je sprevodo nazaj do očinske hiše. „Vsikdar sva vküp bila . . . o kak sem blažena bila! Paradižon je bio v mojem srci“ . . . je pravila i na kraji svojega življenja si je vzbudila te svoje sladke spomine.

Včasi teh prvih milosti Frančiška niti na to nej mislila, da bi komi ovadila, kak zavüpno živi z Jezušom; zadovolila se je s tem, da vživa te milošče i v svojoj priprostosti je mislila, da je vsaki deležen tej zvnrednij dobrot. Pred častivrednim plebanošom občine pa nej je mogla ostati skrita čistoča i pobožnost toga deteta i so njoj zato dovolili, da večkrat pristopi k sv. obhajili. Oni so odkrili v njoj tudi pozvanje v redovniški stan i so jo pripelali v naš samostan Chambery. (Dale.)

*Te življenjepis je priobčila prednica samostana, v šterom je živila sestra Marija Marta. Življenjepis je izdan v francozščini i predstavljen iz njega v druge jezike. Ona sama piše, da sodbo od čudovitij del Marije Marte prepusti cerkvi. Sv. Oča so po svojem tajniki kardinali Gaspariji prednici naznanili, ka so z veseljom sprejeli te življenjepis, ki se njim dopadne i želejo, naj se po sveti spoznajo i nasledujejo jakosti te redovnice. To je tudi namen naše prestave.

Srebrna meša na Tišini. Jula 5. so obhajali petdvajstiletnico svojega mešniškoga posvečevanji mil. g. dr. Rogač Franc, pápov prelat, kanonik i ravniteo cerkvene pisarne v Szombathely-i. Pred 25 leti je glasno i slovesno obhajala tišinska fara primicijo g. Rogač Franca, srebrno mešo g. dr. Rogač Franc prelata pa tiho. Tak je bila njihova žela. Za milošče 25 letnoga plodonosnoga dühovniškoga službovanja so se šteli v tihoti zahvaliti dobromi Bogi. Zato srebrna meša ne je niti bila naznanjena ljudem. Vendar se je teh zbralo lepo število, ki so zadnje vöre zvedli za redek dogodek. Sveto mešo so visoki jubilant služili ob 8 z dvorbov. Dvorili so njim pri sv. meši domači g. pleb. Krautz Jožef, g. Klekl Jožef, vp. pleb. narodni poslanec i g. Kühar Janoš, verovučiteo v Szombathely-i. Pri popevanoj meši je tišinski pesmarski zbor krasno popevalo pod vodstvom g. Antauer Eugena, veroučitelja i kantora. Med svetov mešov so srebrnomešnik prečistili svoj rod i druge vernike. Po meši so predgar pri njihovoj prvój meši g. Klekl Jožef držali kratek nagovor zbranim ljudem i njim naznanili, da ponago-

vori bodo jubilant delili blagoslov. Po blagoslovi, šteroga so obprvim dobili duhovniki, za tem rod, nazadnje pa ostali verniki, so se srebrnomešnik podali z duhovščinov, rodom i poznanci na pokopališče, gde so blagoslovili dva noviva križa, šteriva so dali postaviti na grobi svojih dragih starišev, oče i matere. Po tihoj i tembolje srčnoj molitvi so si vtrgnoli z korin vsakoga groba en cvet. Ki zna, ka je zahvalna detinska ljübezen, vgoni, ka je roka srebrnomešnika, gda je vrtgnola korine, segnola v grob, te hladni grob, do dvojega srca, do očinoga i maternoga i njima je dala globoko, srčno, vročo hvalo, ka sta ga dala Jezušu za slugo. — Iz pokopališča so se g. slavljeneec podali na svoj rojstni dom, pod milo streho slamnato slovenske hiše, da se njoj zahvalijo, ka jih je zgøjila za tak veliko službo. Po poldnevi so se g. prelat odpelali nazaj v Szombathely.

Náj mladosti zlata doba
 Dragi Franček, tü je znova
 Bar za eden dén!
 Staro srečo doživelo
 Najno srce je veselo . . .
 . . . Rad zdaj že vmerjem.

Srčen.

Črenovci. Na Petrovo pozno zvečer so kazali g. Pavlič Alojz, profesor sobočke gimnazije, na steni naše cerkve žive slike od lanskoga romanja Slovencev na Velehrad i od strahovitih učinkov i žalostnih posledic, štere povzroči alkohol, posebno pijanost v človečem teli. Slike je predavanje raztolmačilo. Jako zahvalno delo so opravili s tem g. profesor. Boj proti pijanosti je boj za vremenito i večno srečo človečanstva. Naroda je bilo zbrano na stotine.

Pozdrav iz severnoga pola. Z generalom Nobile je odleto na severni tečaj v zračnoj ladji „Italija“ tudi redovnik Jezušove družbe Gianfranceschi, ki je püsto od svetoga oče darüvani križ na ledeno pokrajino, i je obslüzó tü sveto mešo vu zračnoj ladji. Po svetoj meši je poslao iz Kingsbai-a po telegrami pozdrav sv. Oči na njihov god.

Nova papova okrožnica (ersciklika), štera se začne z rečmi „Misericordissimus Redemptor“, to je najsmilenejši Zveličiteo, razpravlja od zadoščenja, štera smo dužni dati razžaljenomi Srci Jezušovomi. Najlepše zadoščenje je mirno trpljenje z ljübezni do božega Srca Jezušovoga.

Koliko katoličanov je zgübiló življenje v Mehiki? Mehikanski list „El Diario de El Paso“ objavlja 14. aprila toga leta, da je kruto prepreganjanje vzelo življenje 4500 katoličanom.

Fundacija za družine z vnogov decov je napravo v Parizi 80 star milijonar Cognaca. Iz interešov fundacije bo letno devetdeset familij dobilo 25 jezero frankov, to je okoli 50 jezero dinarov. Namen te fundacije je, naj se stariše ne bojió teliko dece roditi, kak njim je Bog določo. Preprečiti rojstvo ali dete vmoriti, je najmre eden greh.

Malo semenišče zida Zagreb. Malogde je tak malo duhovnikov, kak v Zagrebečkoj nadpüšpekiji. Da se toj nevoli odpomore, so g. Ersek dali malo semenišče zidati, gde bi se dijaki v kat. dühi vzgajali i tak pripravljali, ki so pozvani, v duhovniški stan. Dozdaj je nabrano na to deško semenišče nad poldrugi milijon dinarov.

Katoličanski kongres v Holandiji. V Holandiji, v mestu Maastrichti se je vršio letos katoličanski kongres. Čeravno je ta država do dobre polovice protestantska, itak se je obdržao kongres pod pokroviteljstvom najvišjih državnih predstavnikov, kak predsednika komore (orsačkoga gyüleša), senata, ministra vojske, prosvete itd. To je dokaz, da holandsko goreče katoličanstvo vživa veliki ugled i ma veliki vpliv v državi.

Šestdesetletnica. Hrvatsko katoličansko književno društvo „Društvo sv. Jeronima“ (Oremuša) obhaja letos 60 letnico svojega obstanka. To društvo dava hrvackim katoličancom dobro čtenje do rok kak nam Slovencem društvo sv. Mohora.

Marijina pesem ga je povrnola. Lansko zimo so obiskali Rim prvi japonski püšpek, presvetli g. Hajaseka. V zavodi za širjenje vere (Propagande) so njemi priredili veliko slavnost, pri šteroj je tüdi popevao še poganski japonski pesmar Ryozo Okuda. Popevao je Zdravo Marijo, a tak lepo, da je kardinal van Rossum pravo od njega: „Ne je mogoče, da nebi postao katoličanec, da je tak lepo popevao Mariji na čast.“ I meo je prav. Dev. Marija ne je pozabila njegove pesmi. Letos na risale je bio v Rimi krščen, firman i obrpvim prečiščen mladi japonski pesmar Ryozo Okuda. Krstili so ga na Pavla.

Keliko pa date vi? Amerikanski katoličanci so se odločili, da dajo Našoj Gospej od Presv. Sakramenta **stomilijon cvetov dobrih del**, naj se 29. enharistični kongres v Sydney-i v Australiji dobro posreči. — V jeli, pili, govori zatajüjmo se v te namen, molimo i prečiščavajmo se, naj se odiči Marijin Sin med protestanti. Düšice, to je ljübezen do Jezüša i njegove presvete matere. Kelko teh cvetov ste že dale?

Svetec na penezaj. Španjolska se je odločila, da na novi penez od 25 pezet vdariti podobu sv. Frančiška Ksaverskoga i prizore z njegovoga življenja.

Petdvajsetiletnico kronanja Marije Pomočnice je obhajala preminoči meseca maja družba salezijanska. Cerkev Marije Pomočnice je dao zidati veliki njeni častilec častitljivi Don Bosko v Turini.

Povrnjenja v Marijinom svetišči. V Freiburgi v Švajcarskom se je povrnola v Marijinoj kapeli iz protestantske vere v katoličansko glasovita nemška pesnikinja Else Frank. Botra njoj je bila Gertruda Legras, ki je prle tüdi bila luteranka. Njena sestra je tüdi pred kratkim katolizirala. V Freiburgi, v tom lepom Marijinom varaši se je dao opisati na vseučelišče bogoslovja Enoh Baldwind, rod engleskoga min. predsednika, ki je bio pred tem farar i je postao pred par meseci z materjov i z dvojim bližnjtm rodom katoličanec. — Ka se v drügh krajaj, posebno na Angleškom teliko düš povrača iz evangeličanske vere na katoličansko, leži v tom, kak piše g. Krističova, povrnjena srbkinja, ka se tam dosta mli i zatajüje za razširjenje Jezüšove cerkve i povrnjenje drügovernikov.

Junaštvo smilenih sester. Kak smo že poročali v našem listi, je potres neizmerno dosta kvara napravo v Bolgariji, posebno v varaši Plovdiv, kde je med drüghim tüdi porüšo dve bolnici usmiljenk. Gda se je potres začeo — bilo je v noči —, so sestre opominole vse betežnike, naj se prekrižajo i prosijo bože pomoči, najbolje so pa one same molile. Lehki betežniki so hitro spovujšli z bolnice na dvorišče v varno mesto, velika teškoča je pa bila z težkim betežniki, šterih je bilo 70. **Vse te so sestre na svojih rokak znosile vö z špitala te, gda se je streha rüšila, dim-**

niki kapali doli i celo poslopje podiralo. Do joča genljivo popiše te dogodek ne katoličanec, nego pravoslavni vp. polkovnik Kosta Mitova, ki je ravno v tom časi bio betežnik toga špitala i ga naznani v Rim. Sv. Oča so sestram poslali svetinjice kak spomin na njihovo junaštvo pa sveti blagoslov i so se zvnredno razveselile toj lepoj kršćanskoj ljübezni do bližnjega. Zednim so pohvalili i pozdravili sv. Oča tüdi polkovnika Kosto Mitovo.

Štiristoletnico svojega obstanka obhajajo letos varaždinski kapucini, ka je Klemen VII. papa l. 1528 potrdo kapucinski red i 225 letnico, ka stoji njihov klošter v Varaždinu.

Razpüšćeno cerkveno drüštvo. Sv. Stolica je razpüstila društvo „Amici Israel“ (Israelovi prijatelje“), šteroga namen je bio delati za povrnenje židovov. Čeravno je dosta püšpekov, pa celo trije kardinalje so bili kotrige toga drüštva, je to vendar razpüšćeno, ar je začelo delati v proticerkvenom dühi. Drüžba „Naše Gospé od Siona“ i Bratovčina molitve za povrnenje Israela“ pa ešće obstojijo, prva stara 70, drüga 25 let i obe mata eden isti namen, moliti i se trüditu, da dober Bog povrne židove.

Amerikanski policaji. V Njujorki je k vüzni 5000 policajev prejelo sküпно sv. obhajilo. Vsi so goreći katolićani ki budno pazijo na pošteno življenje toga već milijonskoga amerikanskoga varaša.

Novo romarsko mesto. Na Portugalskem v mesti Fatimo se je l. 1917. maja 13. prikazala trem pastirćkom Bl. D. Marija i njimi naročila, naj se tü zida cerkev, ka bodo ljüdje molili rožnivevec i zadosta činili za grehe sveta. Prikazni Cerkev toti neše potrdila, a ljüdstvo se zbira v velikih vnožinah na tom mesti, gde so pozidali tüdi že kapelico na čast rožnovenskoj Devici. Lani je bilo že okoli 200 jezero romarov tü, zdaj pred kratkim pa stoezero z dvema püšpekoma. Gda so kopali fundament za kapelico, se je odprla vretina, v šteroj so že vnogi našli ozdravljenje.

Kitajska. Tsang-A-Giao bio je kitajski četovodja, neustrašen, izküšen, junaški. Gda je bio 50 let star, je postao katolićanec i to tak goreći, da je postao desna roka misijonari v mesti Swabne. Ne bilo takše brige v cerkvi, ka on ne bi pomagao katolićanskoj stvari. Zato so ga pa komunisti mrzili i sovražili. Se zna, ka gda so osvojili Swabne, so ga taki iskali, nego Tsang njim je vujšeo. Dva meseca je živo v goraj. Vcenili so ga. Glad i mraz sta ga prisilila, da je iskao zavetje pri nekom kršćeniku v Swakni. Tü so ga njegovi sovražniki zgrabili. Tü se začenia njegovo junaštvo. Štiri vöre so ga vlačili sem tam po Swakani i ga silili naj krići; — živio komunizem. 10.000 let Kang — Cian — Tongi (To je komunističnoj stranki!) Naš junak pa odgovarja: — „živela katolićanska vera, 10 jezero let Jezuši“! Eden komunist njemi odseka vüho. To je v Chini velika sramota. Ali Tsang to vse mirno zatрпи za svojega Jezuša. Odženejo ga k cerkvi, tü se večkrat pobožno prekriži. Eden od preganjalcev ga vdari po roki i njemi odseka prst. Mantrnik je nevstrašeno ponavljao: „Živio Jezuš Kristuš! 10 jezero let Jezuši“! Vržejo se na njega, ga bijejo z sabljami ali on je stanoviten vu veri kak kamen. Nazadnje njemi odsekajo glavo i jo obesijo na cerkvena vrata. Katolićanski Kitajci majo z ednim zagovornikom već v nébi, poganje pa z ednim mantrnikom, šteroga krv njim bo sprosilila milošćo povrnenja.